

Giới Thiệu

Giáo phận San Diego đã tổ chức hai sự kiện tiến trình hiệp hành cho toàn giáo phận theo chương trình *Hội nghị Hiệp hành* của Giáo Hội Hoàn vũ. Hội nghị hiệp hành đầu tiên của giáo phận đã tạo cơ hội cho các tín hữu giáo phận bày tỏ những niềm vui, nỗi buồn và hy vọng qua các câu chuyện cá nhân của họ trong các buổi đối thoại nhóm nhỏ. Hội nghị này dưới sự lãnh đạo của giáo phận đã diễn ra vào mùa Xuân năm 2022 với hơn 11.000 người tham gia. Hội nghị toàn giáo phận lần thứ hai đã diễn ra vào mùa Thu năm 2023 với trọng tâm "Xây dựng các Cộng đoàn Thánh Thể" với hơn 13.000 người tham gia và với một thành phần đáng kể của giới thanh thiếu niên. Phương pháp dùng cho hai buổi hội nghị này giống như nhau, đó là sử dụng các cuộc đối thoại nhóm nhỏ để tạo ra một không gian thích hợp cho việc thuật chuyện riêng, được đặt trọng tâm vào kinh nghiệm của chính mình trong Giáo hội và với Bí tích Thánh Thể.

Việc hoàn thành hội nghị lần thứ hai của giáo phận vào mùa Thu năm 2023 tương ứng với sự kết thúc cuộc họp đầu tiên của các đại biểu *Hội nghị Hiệp hành* tại Roma. Bản tường trình tổng hợp là kết quả từ cuộc họp tháng Mười tại Roma đã được phân phát và nghiên cứu bởi hàng giáo phẩm và thành phần lãnh đạo giáo dân trong toàn giáo phận. Trong tháng Giêng và tháng Hai năm nay, một số cơ quan cố vấn và lãnh đạo giáo phận đã tập hợp với Đức Hồng y McElroy và ba giám mục phụ tá để trả lời câu hỏi, "*Các cấu trúc của giáo phận và các giáo xứ hiện tại khuyến khích hoặc cản trở như thế nào sự hình thành một giáo hội hiệp hành với phần ảnh trách nhiệm đồng đều đối với tất cả mọi người?*" Những nhóm được triệu tập riêng biệt để trả lời câu hỏi này bao gồm Ủy ban Hiệp Hành của Giáo phận, Hội đồng Mục vụ Giáo phận, Giáo triều Mục vụ và Hành chính Giáo phận, Các vị Chủ tịch Hội đồng Giáo xứ, Hội đồng Linh mục, các thành viên của cộng đoàn phó tế, và quý nữ tu. Sau đây là tóm tắt các câu trả lời và những suy nghĩ cho câu hỏi được nêu trên.

Các Cấu trúc Khuyến khích Hiệp hành

Các cuộc tham vấn đã nhiều lần chỉ ra những cách thức bao quát trong đó các linh mục của giáo phận tìm cách dẫn dắt các cộng đoàn đức tin của họ với đức tin, lòng nhiệt thành, lòng trắc ẩn và sự nhân từ. Trong đó có sự công nhận rộng rãi về nền tảng của vai trò truyền giáo mà các linh mục, đặc biệt là các linh mục chính xứ đóng phần trong việc đào tạo và hướng dẫn dân lữ hành của Thiên Chúa.

Sự đồng thuận của các nhóm là riêng Giáo hội ở San Diego, với sự lãnh đạo của Đức Hồng y McElroy cùng với thành phần lãnh đạo giáo phận, trong sự hiệp thông với hàng ngũ giáo dân đã gây dựng một mô hình hiệp hành của Giáo hội và văn hóa của lắng nghe và bao gồm. Các sự kiện hiệp hành của giáo phận và sự liên tục tiếp cận để bao gồm tất cả mọi người tham dự Hội nghị Hiệp hành tại San Diego đã được công nhận là tiến triển khả quan. Văn hóa ở cấp giáo phận được xem là khuyến khích và hỗ trợ cho việc tạo ra một Giáo hội hiệp hành với trách nhiệm đồng đều cùng tất cả các tín hữu. Tuy nhiên, cần lưu ý rằng thành phần lãnh đạo trong toàn giáo

phận, đặc biệt ở cấp giáo xứ, không đồng nhất với việc thiết lập một môi trường mục vụ hầu khuyến khích hiệp hành và cùng đồng trách nhiệm. Các cơ quan tham vấn đã dự phần vào tiến trình đặc biệt này chính là các cấu trúc hiện có nhằm gây dựng hiệp hành và làm mô hình cho sự đồng trách nhiệm trong giáo phận.

Tuy nhiên, các giáo xứ trong giáo phận rất khác nhau về các cấu trúc hiện có trong việc quản trị mục vụ và hành chính. Một ví dụ về cấu trúc khác nhau tại các giáo xứ là hội đồng mục vụ. Một số giáo xứ có các hội đồng mục vụ sinh hoạt tích cực trong khi có những giáo xứ tuy có hội đồng mục vụ nhưng không thường sinh hoạt và cũng có những giáo xứ có thể không có hội đồng mục vụ.

Các Cấu trúc Cản trở Hiệp hành

Sự phân cực hiện nay trong toàn xã hội được xác định là một trở ngại cho việc tiến tới một văn hóa hiệp hành cũng như nắm lấy các cơ hội cho sự đồng trách nhiệm trong Giáo hội. Ngoài ra, một nền văn hóa không lắng nghe và chỉ đơn giản đáp ứng với quan điểm của riêng mình đã nổi lên và thúc ép một rào cản văn hóa ngăn trở việc tiến tới một Giáo hội hiệp hành. Một thành viên của Ủy ban Hiệp hành Giáo phận đã viết: *"Điều cản trở việc hình thành một Giáo hội hiệp hành là vì có một nền văn hóa khinh thường trong xã hội, nó đã rí vào trong Giáo hội mà ở một mức độ nào đó đã dẫn đến sự coi thường lẫn nhau hoàn toàn dựa trên lập trường hoặc địa vị chính trị. Một nền văn hóa trong đó chúng ta không lắng nghe những tâm sự của nhau. Chúng ta đã bị định hướng để chỉ nghe các ngôn từ theo mặt chữ mà không để Chúa Thánh Thần chảy qua những ngôn từ đó. Vấn đề là các phương tiện truyền thông thể tục, ngay cả các phương tiện truyền thông của Giáo hội, đã bước đi trước những người có công việc với Hội nghị Hiệp hành để ngăn cản và thậm chí đi lạc xa tiến trình hiệp hành này."* Theo nhận thức này, một trong những rào cản đáng kể cho một Giáo hội hiệp hành ít vì cấu trúc mà vì thái độ nhiều hơn. Tất cả Dân Chúa phải tin tưởng vào hiệp hành và sự đồng trách nhiệm sẽ nâng cao đời sống của Giáo Hội và mang lại cho chúng ta sự hiệp thông cao cả hơn như một thân thể của các tín hữu.

Một chủ đề thịnh hành tương ứng với sự phân cực là sự kháng cự bất kỳ thay đổi nào. Có những giáo sĩ và giáo dân đơn giản từ chối bất kỳ ý tưởng hoặc thay đổi nào, chẳng hạn như hiệp hành khi bị xem là không theo truyền thống hoặc không bắt nguồn từ căn bản trong quá khứ. Một thành viên của giáo triều mục vụ đã viết: *"Vẫn còn nhiều trở ngại ngăn cản việc hình thành một Giáo hội hiệp hành. Đứng đầu trong số này là một thái độ chỉ muốn làm mọi cách có thể được để giữ mọi thứ không thay đổi. Tâm lý 'không sửa chữa một cái gì đó nếu nó không bị hỏng' thường hay gặp phải."* Tương tự, một tham dự viên khác trong cuộc tham vấn đã viết: *"một số người sợ thay đổi và một môi trường làm những điều mới, hài lòng với việc làm mọi thứ theo cách vẫn được thực hiện trước đây."* Tâm lý này, đôi khi được đề cập là "tâm lý duy trì" bắt nguồn từ nhiều phần khác nhau của Giáo hội và cản trở những nỗ lực mới để truyền giáo và phục vụ dân Chúa. Có năm lĩnh vực được xác định có khả năng cản trở hiệp hành và đồng trách nhiệm trong Giáo hội: (1) Nhiều gánh nặng đặt lên vai các linh mục chính xứ, (2) Sự thiếu việc đào tạo giáo sĩ và giáo dân về hiệp hành và đồng trách nhiệm, (3) Việc tận dụng không đồng nhất các giáo dân

trong việc quản trị, lãnh đạo và thừa tác vụ của Giáo hội, (4) Sự cần thiết phải phân định cộng đoàn, và (5) Sinh hoạt trong các hầm kín riêng rẽ giữa các trường học, giáo xứ và các văn phòng giáo phận.

Gánh nặng trên vai các Linh mục Chính xứ

Tất cả các nhóm đều nhấn mạnh vai trò quan trọng của các linh mục chính xứ trong việc lãnh đạo, quản lý và chăm sóc mục vụ trong đời sống giáo xứ và giáo phận. Tuy nhiên, những điều này bị ảnh hưởng khi một linh mục chính xứ không thể tạo ra và duy trì một nền văn hóa hợp tác và đồng trách nhiệm trong giáo xứ do nhiều gánh nặng đè trên vai vị linh mục. Một số cha xứ lãnh đạo với sự nhấn mạnh vào sự bao gồm và đồng trách nhiệm trong khi những cha xứ khác lãnh đạo với cách tiếp cận trung ương và theo chiều dọc để ra quyết định. Cần phải có một nỗ lực chủ ý trong các giáo xứ của chúng ta để thúc đẩy sự hợp tác, đồng trách nhiệm và văn hóa lắng nghe để đưa Giáo hội địa phương của chúng ta ở San Diego hướng tới hiệp hành. Một trong các giám mục phụ tá đã tóm tắt điểm này khi ngài viết: "*Hàng giáo sĩ phải cởi mở với cách lắng nghe này và tránh xa chủ nghĩa giáo sĩ trị. Các giáo xứ và văn phòng mục vụ của chúng ta cần phải cởi mở với mô hình này (hiệp hành) trong việc lắng nghe ý kiến của mọi người.*" Thay đổi tiến đến một văn hóa lắng nghe, hiệp hành chỉ có thể thành công khi thành phần lãnh đạo giáo dân trong toàn giáo phận tiếp nhận hiệp hành và đồng trách nhiệm.

Các linh mục chính xứ và hàng giáo sĩ được thụ phong phải dẫn dắt tất cả các tín hữu hướng tới hiệp hành. Tương tự như vậy, thành phần lãnh đạo giáo dân và tất cả Dân Chúa ở San Diego cần phải tiếp nhận hiệp hành và sẵn sàng chấp nhận vai trò lớn hơn trong việc lãnh đạo và thừa tác vụ, nghĩa là họ phải sẵn sàng đồng chịu trách nhiệm. Nhiều người trong giáo dân đã ủng hộ quan điểm rằng Giáo hội cần phải cởi mở hơn với tiếng nói của tất cả mọi người và chia sẻ vai trò lãnh đạo trong Giáo hội. Cũng có nhiều giáo dân thích mô hình phẩm trật hiện nay hơn đối với việc lãnh đạo và quản lý trong Giáo hội.

Đào tạo giáo sĩ và giáo dân

Nhiều người trong các nhóm tham vấn bày tỏ sự thiếu sót của đào tạo khả năng lãnh đạo cho các giáo sĩ và giáo dân. Một thành viên của Hội đồng Tư Tế đã phát biểu, "*rằng ngài thất vọng với sự thiếu sót việc đào tạo linh mục trong lĩnh vực quản lý và tiếp cận với những người bị gạt ra bên lề xã hội*". Một vị lãnh đạo giáo dân trong hội đồng mục vụ giáo phận phát biểu rằng: "*việc đào tạo khả năng lãnh đạo cho các linh mục chính xứ hiện tại và tương lai cần phải được phát triển. Giáo phận nên có các chuyên gia về khả năng lãnh đạo và phương thức đào tạo để thực hiện việc này.*" Các chương trình đào tạo cho các linh mục, phó tế và lãnh đạo giáo dân cung cấp rất ít sự phạm và giáo huấn về ý nghĩa của hiệp hành hoặc đồng trách nhiệm, và không có giáo huấn về cách tiến tới một Giáo hội hiệp hành, đồng trách nhiệm. Trên thực tế, có rất ít chỉ dạy về khả năng lãnh đạo và quản lý được cung cấp cho các linh mục chính xứ, giáo sĩ hoặc giáo dân

trong giáo phận. Một trong những phó tế từ giáo phận đã viết: *"Yêu cầu một linh mục có ít hoặc không có kinh nghiệm lãnh đạo đảm nhận nhiệm vụ chính xứ dường như xếp đặt ngài vào thất bại và gây hại cho giáo xứ nơi ngài được bổ nhiệm."* Các khóa học lãnh đạo trong chương trình đào tạo cho các chủng sinh và dự tuyển phó tế có thể là một bước đầu tiên tích cực để trang bị hàng giáo sĩ được thụ phong về lãnh đạo, quản lý và cung cấp nguồn lực cho các thừa tác vụ và chăm sóc mục vụ. Ngoài ra, các cơ hội học hỏi và cố vấn lãnh đạo liên tục cho những giáo sĩ được thụ phong và những người lãnh đạo giáo dân là điều cần thiết để những người dẫn đầu Giáo hội cảm thấy tự tin trong việc chấp nhận và hướng dẫn một Giáo hội hiệp hành, đồng trách nhiệm.

Tín dụng Giáo dân

Ở cấp giáo phận, giáo dân đóng một vai trò lãnh đạo quan trọng trong việc lãnh đạo Giáo hội San Diego. Tất cả các văn phòng mục vụ và hành chính trong giáo phận đều do giáo dân lãnh đạo, ngoại trừ Văn phòng Phó tế Vĩnh Viễn và Tòa án. Trong các giáo xứ trong giáo phận, giáo dân thường giữ các vị trí lãnh đạo bao gồm nhiều vị giám đốc các chương trình giáo lý và hình thành đức tin. Tuy nhiên, việc tín dụng hoàn toàn và trao quyền cho thành phần lãnh đạo giáo dân và sự tham gia của giáo dân trong việc quản lý các công việc của giáo xứ không thể hiện trong toàn giáo phận. Một thành viên trong ban lãnh đạo của một giáo xứ đã viết: *"Các cấu trúc của giáo xứ phụ thuộc sâu sắc vào cá tính, tâm linh và phong cách lãnh đạo của cha xứ. Và qua nhiều thế hệ, phong cách đó chủ yếu là từ trên xuống và lãnh đạo trung ương. Do đó, không có nhiều linh mục cũng như không nhiều giáo dân có nhiều kinh nghiệm thực tế với các phương pháp hiệp hành hoặc phương cách lãnh đạo đa trung tâm."*

Nhiều nhóm được tham vấn thừa nhận rằng phụ nữ đóng một vai trò quan trọng trong các việc hỗ trợ, công tác, và tình nguyện trong cả hai thừa tác vụ mục vụ và phụng vụ. Tuy nhiên, nhiều người bày tỏ rằng phụ nữ là một nguồn lãnh đạo quan trọng, nhưng vẫn chưa được công nhận trọn vẹn vì không có con đường dẫn đến chức vụ thụ phong, đặc biệt là phó tế vĩnh viễn. Tâm tình này đối với việc phong chức phó tế cho phụ nữ đã được thể hiện bởi cả giáo sĩ và giáo dân trong các nhóm. Giáo dân như một nguồn lực cho việc lãnh đạo, quản lý, chăm sóc mục vụ và phụng vụ cần phải được chấp nhận hoàn toàn trong toàn giáo phận và các giáo xứ để tiến tới hiệp hành thực sự.

Phân định Cộng đoàn

Thêm vào việc cung cấp huấn luyện, giáo dục và đào tạo cho thành phần lãnh đạo Giáo hội, sự phân định cộng đoàn đang diễn ra đã được thảo luận như một phần cần thiết trong việc thực hiện và duy trì một Giáo hội hiệp hành. Một thành viên khác của Ủy ban Hiệp hành đã viết: *"Hình thức phân định cộng đoàn đã được sử dụng trong Giáo hội thế kỷ thứ nhất, đặc biệt tại Công đồng Giêrusalem. Tại đây, cộng đoàn quy tụ trong một công đồng hoặc thượng hội đồng để phân định làm thế nào để thực hiện sứ mệnh của Thánh Phaolô đối với dân ngoại. Trong khi có những*

hình thức giá trị khác của các phương thức ra quyết định, việc phân định của tâm linh là cách truyền thống và hiệu quả nhất để dẫn dắt Giáo hội trong sứ mệnh của mình cả trên toàn cầu và địa phương. Tiến trình hiệp hành có thể được thêm phong phú bằng sự phân định. Đó là nhu cầu cần thiết nhất của thế giới ngày nay. Chúng ta có thể sử dụng ân sủng này." Sự phân định cộng đoàn phải liên tục khi Dân Chúa tại San Diego chuyển đến một mô hình Giáo hội với sự đổi hướng khác với con đường chúng ta đã đi trong phần lớn lịch sử hiện đại của chúng ta. Một số người trong các cuộc tham vấn đã nêu ra rằng việc phân định cũng có thể tạo nên các cơ hội hướng tới một hướng đi cho nhiều hiểu biết hơn về hiệp hành và đồng trách nhiệm, và làm thế nào Giáo hội của chúng ta có thể được nuôi dưỡng để phát triển nhờ vào hiệp hành.

Hoạt động trong các Hàm kín (Silos)

Giáo hội Hoàn vũ là tổ chức hoạt động liên tục lớn nhất và lâu đời nhất trên thế giới. Trong Giáo phận San Diego, có hơn 1,3 triệu tín hữu Công giáo, và có hàng ngàn người làm việc cho giáo phận, các giáo xứ, trường học và các tổ chức liên kết Công giáo bao gồm các trường đại học, bệnh viện và các tổ chức thiện nguyện. Tất cả mọi người Công giáo đều có cùng một sứ vụ phục vụ Thiên Chúa và dân của Người. Là một Giáo hội, chúng ta thường bị phân mảnh và không được thống nhất chỉ bởi các cơ cấu tổ chức và thiếu cơ hội hợp tác. Một nhân viên của Văn phòng các Trường học Giáo phận viết rằng "*các ban của chúng tôi làm việc trong các hàm kín. Có ít cơ hội hợp tác hoặc cơ hội để chúng tôi hỗ trợ chiến lược cho nhau trong các nỗ lực của chúng tôi. Chúng tôi có ít cơ hội để làm việc với nhau với chủ ý hợp tác. Phát biểu từ các trường, tôi tin rằng có những cơ hội hợp tác nhiều hơn giữa các ban và trường học khác.*" Hiệp hành có thể là một con đường để tháo dỡ các hoạt động hàm kín, và tương tự như vậy, việc tháo dỡ các hàm kín có thể dẫn đến hiệp hành. Cần đến các cơ cấu tổ chức mà hỗ trợ sự hợp tác trong lãnh đạo và môi trường làm việc để chuyển từ mô hình Giáo hội theo chiều dọc sang mô hình theo chiều ngang. Một vị hiệu trưởng của một trong những trường học lưu ý rằng: "*các giáo xứ và trường học thường hoạt động độc lập và các cơ hội truyền giáo bị bỏ lỡ*".

Vài người trong cuộc tham vấn đề nghị rằng các cấu trúc tổ chức nên được thiết lập hoặc các cấu trúc hiện có nên được sửa đổi để làm thuận lợi hơn nữa cho sự hợp tác và đồng trách nhiệm. Các giáo hạt, trong đó có bảy giáo hạt trong giáo phận, là một cấu trúc hiện có mà có thể là một nguồn tiềm năng để tháo dỡ các hàm kín và nuôi dưỡng sự đối thoại và hợp tác nhiều hơn giữa các giáo xứ và các thừa tác vụ. Tương tự, các cấu trúc trong các giáo xứ có thể được thiết lập hoặc tái thiết lập để thúc đẩy nhiều hơn sự cùng chung trách nhiệm và quản lý các vấn đề của giáo xứ.

Kết luận

Việc di động từ một tổ chức phẩm trật đã là Giáo hội của chúng ta qua nhiều thế kỷ chuyển đến một mô hình Giáo hội hiệp hành với sự đồng trách nhiệm với tất cả các tín hữu là một sự thay

đổi mô hình quan trọng đòi hỏi sự kiên nhẫn, hiểu biết, đào tạo và giáo dục. Phong trào hướng tới hiệp hành được mô tả bởi một trong những chuyên gia tham dự là "tiên trình của thế hệ". Bất kỳ sự thay đổi về tổ chức và văn hóa nào cũng cần có thời gian và nguồn lực để mang lại kết quả. Có sự đồng thuận rằng các linh mục của chúng ta, đặc biệt là các linh mục chính xứ, gánh vác rất nặng nề với nhiều trách nhiệm nhiều mặt. Số lượng công việc nặng nề này thậm chí có thể "can ngăn sự hợp tác" như một nữ tu đã viết trong câu trả lời của mình liên quan đến những trở ngại để tiến tới một Giáo hội hiệp hành. Hiệp hành và đồng trách nhiệm bao hàm công việc và sự hiểu biết, lý tưởng nhất, hiệp hành và đồng trách nhiệm dẫn đến một số lượng công việc cân bằng hơn cho các linh mục, phó tế, lãnh đạo giáo dân và tất cả những tín hữu sinh hoạt trong cả hai thừa tác vụ và quản trị trong Giáo hội của chúng ta. Kỹ năng lãnh đạo và đào tạo cho cả hai thành phần giáo sĩ và giáo dân là những yếu tố then chốt để đưa Giáo hội của chúng ta tiến tới hiệp hành cách thành công.